

CƠ THỂ VẪN SỐNG KHI KHUYẾT ĐẦU!

Trong chúng ta, khó ai có thể tin rằng một khi vùng đầu, trung tâm điều khiển mọi hoạt động của cơ thể, bị tổn thương nặng hoặc nghiêm trọng hơn là tách khỏi phần mình, phần còn lại của cơ thể khó mà duy trì hoạt động. Tuy nhiên, trong lịch sử y học thế g

Báo Pravda của Nga mới đây đăng bài "Beheaded human body can stay alive and kicking" (tạm dịch: Cơ thể người mất đầu vẫn có thể sống và hoạt động). Xin trích dịch giới thiệu:

Tạp san của Đại học Y New York (Mỹ) ấn hành năm 1888 từng đề cập vụ tai nạn hy hữu của một thủy thủ làm việc trên tàu kéo. Bữa nọ, tàu đang dòng xà lan chở các thùng hàng công kênh được chất thành 2 lớp trên boong. Anh thủy thủ đứng trên mũi xà lan khi tàu sắp chui qua cầu, với phần nhịp giữa không cao lắm so với mặt nước. Đúng vào thời điểm này, trời xui khiến thế nào, anh lại nhảy lên những thùng hàng phía trên kiểm tra dây ràng trong khi mất lại nhìn về phía đuôi tàu. Bởi vậy khi tàu tiến gần sát nhịp cầu, anh hoàn toàn không biết rằng một hiểm họa cách đó vài mét đang chực chờ giáng xuống đầu mình. Một thanh đà bén thông dưới nhịp cầu theo hướng vuông góc với đầu người thủy thủ, cắt đi một vùng đầu chừng 5 cm ngay trên mắt phải của anh.

Cơ thể con người vẫn có thể sống khi bị lìa đầu (Ảnh: Pravda)

Và như có phép màu, cơ thể của con người tưởng như vẫn sống này vẫn sống khi được đưa đến bệnh viện 2 giờ sau đó. Tuy vậy, không ai kể cả bác sĩ dám hy vọng bệnh nhân có thể qua khỏi "cửa tử". Trong lúc bác sĩ băng bó vết thương, anh mở mắt hỏi chuyện gì xảy ra với mình, rồi bước xuống bàn mổ và kiểm bộ đồng phục mà anh mặc trong lúc xảy ra tai nạn. Sau 2 tháng nằm viện, anh thủy thủ hồi phục sức khỏe hoàn toàn và nghe đầu đã trở lại tàu làm việc. Ngoài trừ thỉnh thoảng bị nhức đầu và choáng váng, anh chàng cao số này gần như không gặp vấn đề sức khỏe nào. Mãi đến 26 năm sau, một cơn đột quỵ nhẹ khiến nửa người bên trái của anh bị liệt một phần.

Mặc dù trường hợp trên được ghi lại trong y văn nhưng do xảy ra vào cuối thế kỷ 19 nên nhiều người có thể hoài nghi tính xác thực của câu chuyện. Tuy nhiên, nhiều trường hợp kỳ lạ tương tự xảy ra sau này cũng đã đi vào lịch sử y học thế giới.

Năm 1935, một em bé chào đời ở Bệnh viện St. Vincent (New York). Theo lời các y bác sĩ thì đứa trẻ này không có não bộ. Tuy thiếu vắng trung tâm điều khiển cơ thể nhưng em đã tồn tại được 27 ngày, vẫn ăn, ngủ và khóc như những trẻ sơ sinh khác. Người ta chỉ biết đến tình trạng "rỗng tuếch" trong đầu của bé khi tiến hành khám nghiệm.

Anh công nhân xây dựng tên Finley Gage không may bị nạn trong lúc khai phá đá, và hậu quả của tai nạn này được ghi vào biên niên sử y học Mỹ như một trong những bí ẩn khó lý giải nhất. Một thanh thép nặng dài hơn 1 m với bề dày 3cm đã cắt ngang đầu Gage khi thổi dynamite phát nổ sát chỗ đứng của nhóm công nhân. Vật thể có thể lấy mạng người này đã đâm vào má, đánh bật răng hàm và khoét lỗ thủng lớn trong não của anh. Điều đáng nói là Gage vẫn “nhìn thấy cuộc đời” sau tai nạn lấy đi một “cửa sổ tâm hồn” của anh. Sau thời gian chữa trị, anh gần như trở lại như ban đầu, vẫn còn đủ trí não và khả năng kiểm soát cơ thể. Một số trường hợp sắp đề cập dưới đây, dưới góc độ y học, dường như “chỉ có trong phim” nhưng thực tế đã xảy ra. Đó là chuyện về những người vẫn cố “lay lắt” một hồi sau khi đầu của họ lìa khỏi cơ thể hoặc vỡ thành nhiều mảnh vụn.

Boris Luchkin - hạ sĩ quan từng phục vụ trong một đơn vị trinh sát của quân đội Xô viết thời Chiến tranh Thế giới II - đã tận mắt chứng kiến một trong những câu chuyện khó tin như thế. Trong một lần làm nhiệm vụ, trung úy phụ trách đơn vị trinh sát đã dẫm phải mìn, sức công phá quá mạnh khiến đầu của anh ta “bay” mất, chỉ còn lại phần cằm và hàm dưới. Thế nhưng cơ thể không đầu đó vẫn đứng vững. Theo Luchkin, viên chỉ huy đã cởi áo rồi vẽ lại bản đồ tác chiến của đơn vị. Sau khi trao lại tấm bản đồ dẫm máu cho Luchkin, trung úy quy ngã. Về sau không ai tin những gì Luchkin kể, bởi chỉ có ông là người đứng gần đó khi mìn nổ.

Một trường hợp nhuộm màu sắc bí ẩn khác vẫn còn lưu trong sử sách. Năm 1636, hoàng đế Ludwig cai quản lãnh địa Bavaria (phía Nam nước Đức - nay Bavaria là bang lâu đời và lớn nhất ở Đức) ra lệnh trăm tướng Dietz von Schaumburg cùng 4 đồng phạm vì tội âm mưu đoạt ngôi. Theo truyền thống, Dietz được hưởng một ân huệ cuối cùng và hoàng đế Ludwig rất ngạc nhiên khi Dietz yêu cầu tất cả tử tội đứng thành hàng dọc, mỗi người cách nhau 8 bước. Và Dietz xin được “diện kiến” đao phủ trước. Dietz cam kết sau khi bị trăm xong, ông sẽ chạy qua mặt những tử tội kia và nếu ông làm được, đức vua hãy tha chết cho họ. Ý nguyện này được vua chấp thuận. Quả đúng như vậy, ngay khi đầu rơi khỏi máy chém, Dietz đứng dậy và bắt đầu chạy qua mặt các đồng phạm đang đứng nhìn khiếp vía không thốt lên lời. Dietz chỉ ngã xuống sau khi qua mặt người cuối cùng trong hàng. Giữ lời hứa, nhà vua đã miễn tội chết cho những người còn lại.

Igor Kaufman - phóng viên Nga từng viết bài về “sự sống sau khi chết” thuật lại trường hợp một người trong lúc đi hái nấm gần thành phố Petergoff (Anh) không lâu sau khi chiến tranh kết thúc, tình cờ thấy và nhặt một kíp nổ lên, hậu quả là đầu của anh tan thành mảnh vụn. Tuy vậy, thi thể khuyết đầu đó tiếp tục đi thêm vài trăm thước, băng qua cây cầu hẹp bắc ngang thung lũng. Kaufman nhấn mạnh bài viết của mình dựa trên một câu chuyện có thật, được lưu vào hồ sơ kèm theo chứng cứ do cảnh sát thu thập kết hợp với lời kể của nhiều nhân chứng.

Để phần nào lý giải những bí ẩn trên, tác giả bài viết đã vận dụng giả thuyết của Giáo sư Igor Blatov ở Nga cho rằng con người có “linh hồn” tồn tại song song với trí óc. Đó là dạng “kho lưu trữ” những chương trình điều khiển chức năng cơ thể ở mọi cấp độ - từ hoạt động thần kinh tới những quá trình sinh học trong tế bào. Ý thức là kết quả vận hành của kho lưu trữ đó, hay nói cách khác là hoạt động phức tạp của linh hồn. Các phân tử ADN chứa đựng thông tin tạo nên kho chứa này. Trong khi đó, theo một số giả thuyết của y học hiện đại, cơ thể người tồn tại cùng lúc hai hệ điều khiển. Một hệ thống gồm não bộ và hệ thần kinh - sử dụng hoạt động điện não hoặc xung động thần kinh để truyền dẫn thông tin. Hệ thống còn lại dựa vào các tuyến nội tiết, và dùng các hoạt chất sinh học đặc biệt hay hoóc môn để mang thông tin khắp cơ thể.

DIỆP MAI

